

i estarà facultat, així mateix, per a adequar les definicions d'accident, incident greu i incident d'aviació civil a les que s'establisquen en les normes internacionals i comunitàries reguladores de la investigació tècnica dels successos aeris.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor als 20 dies de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols; particulars i autoritats, que guarden i facen guardar esta llei.

Madrid, 7 de juliol del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13812 *LLEI ORGÀNICA 8/2003, de 9 de juliol, per a la Reforma Concursal, per la qual es modifica la Llei Orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del Poder Judicial. («BOE» 164, de 10-7-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La reforma concursal exigeix una modificació molt profunda de la legislació vigent, tant en el seu aspecte substantiu com en el processal, algunes de les mesures de la qual han de tindre el rang de llei orgànica. Esta llei Orgànica arreplega aquelles disposicions de la reforma concursal que, per la seua naturalesa o per afectar normes vigents d'eixe caràcter, requereixen el dit rang.

La primera d'estes disposicions es referix als drets fonamentals del deutor. Tradicionalment, la declaració d'insolvència ha produït efectes sobre la persona del deutor, que inclús podien consistir en l'arrest del fallit. La reforma concursal ha d'orientar-se, conforme a la doctrina del Tribunal Constitucional, en el sentit de temperar el rigor d'eixos efectes, suprimir aquells de caràcter repressiu i limitar-se a establir els necessaris des d'un punt de vista funcional, en benefici de la normal tramitació del procediment i en la mesura que esta ho exigeixca, conferint al jutge la potestat de graduar-los i d'adequar-los a les circumstàncies concretes de cada cas; però és inevitable que en alguns supòsits eixos efectes afecten drets fonamentals de la persona del deutor, com són els de llibertat, secret de les comunicacions, inviolabilitat del domicili i lliure residència i circulació pel territori nacional.

La intervenció de les comunicacions, la imposició del deure de residència i l'entrada en el domicili són mesures que, tant en els supòsits de suspensió com en els d'intervenció de l'exercici de les facultats patrimonials del concursat, poden resultar necessàries per a la normal

tramitació del procediment, però que sempre ha d'adoptar el jutge amb les degudes garanties i motivant en tot cas la procedència de la resolució.

L'arrest domiciliari del concursat s'ha de prevore, a més, només com a mesura extrema en aquells casos en què infringisca el deure de residència, incomplisca la prohibició d'absentar-se sense autorització judicial o hi haja motius fundats per a témer que ho faça.

II

El caràcter universal del concurs justifica la concentració en un sol òrgan judicial de les matèries que es consideren d'especial transcendència per al patrimoni del deutor, la qual cosa porta a atribuir al jutge del concurs jurisdicció exclusiva i exclouent en matèries com totes les execucions i mesures cautelars que puguen adoptar-se en relació amb el patrimoni del concursat per qualssevol òrgans jurisdiccionals o administratius, així com determinats assumptes que, en principi, són de la competència dels jutjats i tribunals de l'orde social, però que per incidir en la situació patrimonial del concursat i en nom de la unitat del procediment no han de resoldre's per separat.

Per mitjà de la corresponent modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial (nou article 86 ter), esta atribució de jurisdicció exclusiva i exclouent s'incorpora ara expressament a les competències dels jutjats mercantils.

La creació d'estos nous jutjats especialitzats dins de l'orde jurisdiccional civil, de la necessitat inqüestionada de la qual s'ha fet ressò expressament el Pacte d'Estat per a la reforma de la Justícia, firmat el 28 de maig del 2001, respon a un doble propòsit. D'una banda, donar resposta a la necessitat que planteja la nova Llei 22/2003, Concursal, que atribueix al jutge del concurs el coneixement de matèries pertanyents a distintes disciplines jurídiques i que, fins al dia de hui, estaven assignades a diferents ordes jurisdiccionals, la qual cosa exigix del titular de l'òrgan jurisdiccional i del personal al servici d'este una preparació especialitzada.

D'altra banda, la complexitat de la realitat social i econòmica del nostre temps i la seua repercussió en les diferents branques de l'ordenament aconsella avançar decididament en el procés de l'especialització. Amb esta finalitat, s'encomanen als jutjats mercantils altres competències afegides a la matèria concursal, obrint amb això un camí de futur que ha de rendir fruits importants en el procés de modernització de la nostra Justícia. Interessa afegir en este punt dos aclariments importants. La denominació d'estos nous jutjats al·ludix a la naturalesa predominant en les matèries atribuïdes al seu coneixement, no a una identificació plena amb la disciplina o la legislació mercantil, sent així que, ni s'atribuïxen en este moment inicial als jutjats mercantils totes les matèries mercantils, ni totes les matèries sobre les quals estenen la seua competència són exclusivament mercantils. De fet, el criteri seguit per a esta atribució, dins de l'orde jurisdiccional civil, no respon a directrius dogmàtiques preestablides, sinó a un contrast pragmàtic de les experiències que han avançat en la nostra pràctica judicial este procés d'especialització que ara es generalitza. Es partix així d'unes bases inicials prudentes que hauran de desplegar-se progressivament durant els pròxims anys, d'acord amb l'experiència que es vaja acumulant.

Per si calia, amb la creació dels jutjats mercantils han d'aconseguir-se altres objectius. En primer lloc, que la totalitat de les matèries que se susciten dins de la seua jurisdicció siguen resoltes per titulars amb coneixement específic i profund de la matèria, la qual cosa ha de facilitar unes resolucions de qualitat en un àmbit d'in-

dubtable complexitat tècnica. En segon terme, això ha de contribuir a fer que eixes mateixes resolucions es dicten amb més celeritat, perquè eixe millor coneixement del jutge en la matèria es traduirà en una major agilitat en l'estudi i resolució dels litigis. En tercer lloc, s'aconseguirà més coherència i unitat en la labor interpretativa de les normes, sent possible aconseguir criteris més homogenis, evitant-se resolucions contradictòries en un àmbit d'indubtable vocació europea, la qual cosa generarà una major seguretat jurídica. Finalment, la creació d'estos jutjats especialitzats dins de l'orde jurisdiccional civil suposarà una redistribució del treball que correlativament afavorirà el millor desplegament de les previsions de la nova Llei d'Enjudiciament Civil.

Per tot això, esta especialització ha de tindre la seua implantació igualment en la segona instància; per a això serà suficient que una o diverses seccions d'Audiències Provincials, en funció del volum de treball, assumisquen en exclusiva el coneixement dels assumptes propis d'esta jurisdicció mercantil, experiència que, com acaba d'assenyalar-se, ja ha sigut portada a la pràctica en algunes Audiències. Esta exclusivitat contribuirà encara més a la unificació interpretativa de les normes sotmeses a la seua consideració.

Unes reformes tan importants impliquen la necessària modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial. D'una banda, serà necessària la creació d'alguns jutjats nous, especialment en aquelles capitals de província en què, tant per ser nuclis on els procediments concursals són estadísticament més freqüents, com per tindre atribuït el coneixement exclusiu de determinades pretensions amb exclusivitat a la resta (seus del Tribunal Superior de Justícia), resulte així convenient per a l'adequat compliment de la funció jurisdiccional respecte als terminis processals. D'una altra, res impedirà la mera reconversió de jutjats civils en estos mercantils de nova creació, en aquelles províncies on, en atenció al volum d'assumptes, no siga necessària l'ampliació de la planta; sense perjudi, a més, que algun jutjat puga estendre la seua jurisdicció a una altra província, dins d'una mateixa comunitat autònoma, si això resulta convenient en funció del volum d'assumptes.

De la mateixa manera i pel mateix principi d'eficàcia i adequació de mitjans, i en aquells casos en què condicions objectives així ho aconsellen, es podran establir jutjats mercantils en poblacions distintes de la capital de província.

Al Consell General del Poder Judicial correspondrà una selecció i preparació rigorosa dels jutges que hagen d'ocupar este tipus d'òrgans jurisdiccional, a la fi de la qual es preveu un sistema d'especialització preferent en què s'hauran de superar proves tendents a acreditar un coneixement específic de la matèria.

III

La present reforma de la Llei Orgànica del Poder Judicial permet també donar un compliment efectiu a les previsions del Reglament (CE) número 40/1994, del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, l'article 91 de la qual obliga cada Estat membre a designar en el seu territori un número tan limitat com fóra possible de Tribunals nacionals de primera i de segona instància, denominats «Tribunals de marques comunitàries», encarregats d'exercir les funcions que en este reglament s'establixen.

L'opció que més avantatges presenta i que millor s'ajusta a les indicacions de la referida normativa és la de designar els jutjats del mercantil i la secció corresponent de l'Audiència Provincial d'Alacant com a tribunals de marques comunitàries a Espanya, en primera

i segona instància, respectivament, estenent la seua jurisdicció —a estos exclusius efectes— a tot el territori nacional. És a Alacant precisament on té la seua seu l'Oficina d'harmonització del mercat interior (OAMI), la missió principal de la qual és la promoció i administració de les marques, dibuixos i models en l'àmbit de la Unió Europea, labor en què compartix amb les jurisdiccions dels Estats de la Unió Europea la tasca de decidir sobre les sollicituds d'invalidació d'estos títols amb posterioritat al seu registre. El fet que Tribunals i Oficina tinguen la seu en la mateixa ciutat permetrà optimitzar millor els recursos, així com garantir agilitat i rapidesa en les comunicacions entre les dos, a més d'inserir la labor d'estos nous òrgans jurisdiccional en un context en què, des de fa anys, estan ja treballant professionals especialitzats en esta matèria.

Amb la reforma també es complixen les previsions del Reglament (CEE) núm. 12/2003, del Consell de la Unió Europea, de 16 de desembre del 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat, per a la qual cosa s'atribuix als nous jutjats mercantils la competència per a conèixer dels litigis en què s'apliquen els dits preceptes.

Article primer. *Efectes del concurs sobre drets fonamentals del concursat.*

1. Des de l'admissió a tràmit de la sollicitud de declaració de concurs necessari, a instàncies del legitimat per a instar-lo, o des de la declaració de concurs, d'ofici o a instància de qualsevol interessat, i tant en els casos de suspensió com en els d'intervenció de les facultats d'administració i disposició del deutor sobre el seu patrimoni, el jutge podrà acordar en qualsevol estat del procediment les mesures següents:

1a. La intervenció de les comunicacions del deutor, amb garantia del secret dels continguts que siguen aliens a l'interés del concurs.

2a. El deure de residència del deutor persona natural en la població del seu domicili. Si el deutor incomplix este deure o hi ha raons fundades per a témer que poguera incomplir-lo, el jutge podrà adoptar les mesures que considere necessàries, inclòs l'arrest domiciliari.

3a. L'entrada en el domicili del deutor i el seu escorcoll.

2. Si es tractara del concurs d'una persona jurídica, les mesures previstes en l'apartat anterior podran acordar-se també respecte de tots o algun dels seus administradors o liquidadors, tant dels que ho siguen en el moment de la sollicitud de declaració de concurs com dels que ho hagueren sigut dins dels dos anys anteriors.

3. L'adopció de qualsevol de les mesures descrites en l'apartat 1 d'este article s'acordarà prèvia audiència del Ministeri Fiscal i per mitjà de decisió judicial motivada, conforme als criteris següents:

a) La idoneïtat de la mesura en relació amb l'estat del procediment de concurs;

b) El resultat o objectiu perseguit, que s'exposarà de manera concreta;

c) La proporcionalitat entre l'abast de cada mesura i el resultat o objectiu perseguit;

d) La duració de la mesura, amb fixació del temps màxim de vigència, que no podrà excedir l'estrictament necessari per a assegurar el resultat o objectiu perseguit, sense perjudi que, si persistixen els motius que van justificar la mesura, el jutge acorde la seua pròrroga amb els mateixos requisits que la seua adopció. Durant el temps de vigència de la mesura, el jutge podrà acordar en qualsevol moment la seua atenuació o cessament.

4. La intervenció de les comunicacions telefòniques haurà de realitzar-se conforme al que preveu la Llei d'Enjudiciament Criminal.

5. L'autorització judicial d'entrada i escorcoll en el domicili del deutor o de les persones a qui es referix l'apartat 2 d'este article, quan neguen el seu consentiment, haurà de basar-se en indicis racionals d'existència de documents d'interés per al procediment concursal, no aportats, o en la necessitat d'esta mesura per a l'adopció de qualsevol altra que siga procedent.

6. Les decisions judicials estimatòries podran ser recorregudes en apel·lació pel deutor en el termini de cinc dies, sense efectes suspensius, davant de l'Audiència Provincial. Este recurs tindrà tramitació preferent.

Article segon. Modificacions de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

La Llei Orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del Poder Judicial, queda modificada en els termes següents:

1. L'article 26 queda redactat de la manera següent:

«L'exercici de la potestat jurisdiccional s'atribuïx als següents Jutjats i Tribunals:

Jutjats de Pau.

Jutjats de Primera Instància i Instrucció, Mercantils, Penals, Contenciosos Administratius, Socials, de Menors i de Vigilància Penitenciària.

Audiències Provincials.

Tribunals Superiors de Justícia.

Audiència Nacional.

Tribunal Suprem.»

2. L'apartat 2n de l'article 75 queda redactat de la manera següent:

«2n. Dels recursos que establisca la Llei contra les resolucions dictades pels Jutjats Socials de la comunitat autònoma, així com dels recursos de suplicació i els altres que preveu la Llei contra les resolucions dels jutjats mercantils de la comunitat autònoma en matèria laboral, i les que resolguen els incidents concursals que versen sobre la mateixa matèria.»

3. El número 1 de l'article 80 quedarà redactat de la manera següent:

«Les Audiències Provincials, que tindran la seu en la capital de la província, de la qual prendran el seu nom, estendran la seua jurisdicció a tota esta, sense perjuí del que preveu l'apartat 4 de l'article 82.»

4. L'apartat 4 de l'article 82 queda redactat de la manera següent:

«En l'orde civil les Audiències Provincials coneixeran dels recursos que establisca la llei contra resolucions dictades en primera instància pels Jutjats de Primera Instància de la província.

També coneixeran dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dictades en primera instància pels jutjats mercantils, excepte les que es dicten en incidents concursals que resolguen qüestions de matèria laboral, havent d'especialitzar-se amb este fi una o diverses de les seues Seccions, de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present Llei Orgànica.

Així mateix, la Secció o Seccions de l'Audiència Provincial d'Alacant que s'especialitzen a l'empara del que preveu el paràgraf anterior coneixeran, a més, en segona instància i de forma exclusiva, de tots aquells recursos a què es referix l'article 101

del Reglament núm. 40/94, del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre del 1993, sobre la marca comunitària, i el Reglament 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre del 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'esta competència estendran la seua jurisdicció a tot el territori nacional i a estos efectes exclusivament es denominaran Tribunals de Marca Comunitària.»

5. El capítol V del títol IV es denominarà «Dels Jutjats de Primera Instància i Instrucció, Mercantils, Penals, Contenciosos Administratius, Socials, de Vigilància Penitenciària i de Menors».

6. S'afig un nou article 86 bis, amb la redacció següent:

«1. Amb caràcter general, en cada província, amb jurisdicció en tota esta i seu en la seua capital, hi haurà un o diversos jutjats mercantils.

2. També podran establir-se en poblacions distintes de la capital de província quan, ateses la població, l'existència de nuclis industrials o mercantils i l'activitat econòmica, ho aconsellen, delimitant-se en cada cas l'àmbit de la seua jurisdicció.

3. Podran establir-se jutjats mercantils que estenguen la seua jurisdicció a dos o més províncies de la mateixa comunitat autònoma, amb l'excepció del que preveu l'apartat 4 d'este article.

4. Els jutjats mercantils d'Alacant tindran competència, a més, per a conèixer, en primera instància i de forma exclusiva, de tots aquells litigis que es promoguen a l'empara del que preveuen els Reglaments números 40/94, del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, i 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre del 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'esta competència els dits Jutjats estendran la seua jurisdicció a tot el territori nacional, i a estos efectes exclusivament es denominaran Jutjats de Marca Comunitària.»

7. S'afig un nou article 86 ter, amb la redacció següent:

«1. Els jutjats mercantils coneixeran de totes les qüestions que se susciten en matèria concursal, en els termes previstos en la seua Llei reguladora. En tot cas, la jurisdicció del jutge del concurs serà exclusiva i exclouent en les matèries següents:

1r. Les accions civils amb transcendència patrimonial que es dirigisquen contra el patrimoni del concursat a excepció de les que s'exerciten en els processos sobre capacitat, filiació, matrimoni i menors a què es referix el títol I del Llibre IV de la Llei d'Enjudiciament Civil. Amb el mateix abast coneixerà de l'acció a què es referix l'article 17.1 de la Llei Concursal.

2n. Les accions socials que tinguen per objecte l'extinció, modificació o suspensió col·lectives dels contractes de treball en què siga ocupador el concursat, així com la suspensió o extinció de contractes d'alta direcció, sense perjuí que quan estes mesures suposen modificar les condicions establides en un conveni col·lectiu aplicable a estos contractes es requerirà l'acord dels representants dels treballadors. En l'enjudiciament d'estes matèries, i sense perjuí de l'aplicació de les normes específiques de la Llei Concursal, caldrà tindre en compte els principis inspiradors de l'ordenació normativa estatutària i del procés laboral.

3r. Tota execució davant dels béns i drets de contingut patrimonial del concursat, siga quin siga l'òrgan que l'haguera ordenat.

4t. Tota mesura cautelar que afecte el patrimoni del concursat, excepte les que s'adopten en els processos civils que queden exclosos de la seua jurisdicció en el número 1r.

5t. Les que en el procediment concursal ha d'adoptar en relació amb l'assistència jurídica gratuïta.

6t. Les accions tendents a exigir responsabilitat civil als administradors socials, als auditors o, si és el cas, als liquidadors, pels perjudicats causats al concursat durant el procediment.

2. Els jutjats mercantils coneixeran, així mateix, de totes les qüestions que siguin de la competència de l'orde jurisdiccional civil, respecte de:

a) Les demandes en què s'exerciten accions relatives a competència deslleial, propietat industrial, propietat intel·lectual i publicitat, així com totes aquelles qüestions que dins d'este orde jurisdiccional es promoguen a l'empara de la normativa reguladora de les societats mercantils i cooperatives.

b) Les pretensions que es promoguen a l'empara de la normativa en matèria de transports, nacional o internacional.

c) Aquelles pretensions relatives a l'aplicació del Dret Marítim.

d) Les accions relatives a condicions generals de la contractació en els casos previstos en la legislació sobre esta matèria.

e) Els recursos contra les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de recurs contra la qualificació del Registrador Mercantil, d'acord amb el que disposa la Llei Hipotecària per a este procediment.

f) Dels procediments d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea i del seu dret derivat.

g) Totes les incidències o pretensions que es promoguen com a conseqüència de l'aplicació de la normativa vigent sobre arbitratge en les matèries a què es referix este apartat.»

8. L'apartat 1 de l'article 210 queda redactat de la manera següent:

«Els jutges de Primera Instància i d'Instrucció, Mercantils, Penals, Contenciosos Administratius, de Menors i Socials, se substituiran entre si en les poblacions on n'hi haja uns quants, en la forma que acorde la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia, a proposta de la Junta de Jutges.»

9. El paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 211 queda redactat de la manera següent:

«La substitució dels jutges penals correspondrà, en el cas de l'article 89, als de Primera Instància. En els altres casos, els jutges penals i, igualment, els de Primera Instància i Instrucció seran substituïts pels jutges mercantils, de menors, contenciosos administratius i socials, segons l'orde que establisca la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia.»

10. S'afeg un segon paràgraf al número 1 de l'article 236 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que passa a tindre la redacció següent:

«1. La publicitat dels edictes s'entendrà complida per mitjà de la inserció, segons corresponga, en els Butlletins Oficials que assenyalen les lleis processals.

Quan expressament així es preveja, esta publicitat i comunicacions podran substituir-se, en els termes que reglamentàriament es determinen, per la utilització de mitjans telemàtics, informàtics o electrònics.

2. La publicació en qualsevol altre mitjà es podrà acordar a petició i a costa de la part que ho sol·licite.»

11. S'afeg a l'article 329 un nou apartat 4 amb la redacció següent:

«4. Els concursos per a la provisió dels jutjats mercantils es resoldran en favor dels que, acreditant l'especialització en els assumptes propis dels dits jutjats obtinguda per mitjà de la superació de les proves selectives que reglamentàriament determine el Consell General del Poder Judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobriran amb els magistrats que acrediten haver estat més anys en l'orde jurisdiccional civil. A falta d'estos, per l'orde d'antiguitat establert en l'apartat primer.

Els que obtingueren plaça hauran de participar abans de prendre possessió en el seu nou destí en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial establisca reglamentàriament.

En el cas que les vacants hagueren de cobrir-se per ascens, el Consell General del Poder Judicial establirà igualment activitats específiques i obligatòries de formació, que hauran de realitzar-se abans de la presa de possessió dels dits destins per aquells jutges als quals corresponga ascendir.»

12. S'afeg a l'article 330 un apartat 5 amb la redacció següent:

«5. Els concursos per a la provisió de places de magistrats de les Seccions de les Audiències Provincials que coneguen en segona instància dels recursos interposats contra tot tipus de resolucions dictades pels jutjats mercantils es resoldran en favor dels que, acreditant l'especialització en els assumptes propis dels dits Jutjats, obtinguda per mitjà de la superació de les proves selectives que reglamentàriament determine el Consell General del Poder Judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobriran amb els magistrats que acrediten haver estat més temps en l'orde jurisdiccional civil. A falta d'estos, pels magistrats que acrediten haver estat més temps en òrgans jurisdiccionals mixtos. Si no n'hi ha, per l'orde d'antiguitat establert en l'apartat primer.»

13. L'apartat 1 de la Disposició addicional octava queda redactat de la manera següent:

«La competència per a tramitar i decidir en primera instància els processos civils sobre impugnació d'acords socials establerts en el Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats Anònimes; en la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada; en la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives, així com els que versen sobre la nullitat de registre de qualsevol de les modalitats de la Propietat Industrial a què es referix la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, quedarà en tot cas atribuïda als jutges mercantils que resulten competents.»

Disposició transitòria única.

Fins al moment en què entren en funcionament els jutjats mercantils, les funcions atribuïdes a estos en la

Llei Concursal seran assumides pels actuals Jutjats de Primera Instància o de Primera Instància i Instrucció, d'acord amb el que establisca la Llei de Demarcació i de Planta Judicial, aplicant-se a estos el que disposa l'apartat 7 de l'article segon de la present Llei Orgànica.

Estes funcions podran ser assignades per la Sala de Govern del respectiu Tribunal Superior de Justícia, amb caràcter exclusiu, a un dels Jutjats de Primera Instància o de Primera Instància i Instrucció del partit judicial.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes d'igual rang o inferior, en allò que contradiguen o s'oposen al que establix la present Llei Orgànica.

Disposició final primera. *Modificacions de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial.*

En el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'esta Llei Orgànica, El Govern remetrà a les Corts Generals un projecte de modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial, a fi d'adequar les seues previsions a la present Llei Orgànica.

Disposició final segona. *Entrada en funcionament dels jutjats mercantils.*

Els jutjats mercantils entraran en funcionament a partir del dia 1 de setembre del 2004.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present Llei Orgànica entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», a excepció del que disposa l'article primer i la seua disposició transitòria, que entrarà en vigor el dia 1 de setembre del 2004.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guarden i facen guardar esta llei orgànica.

Madrid, 9 de juliol del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern
en funcions,

MARIANO RAJOY BREY

13813 LLEI 22/2003, de 9 de juliol, Concursal. («BOE» 164, de 10-7-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Esta llei persegueix satisfer una aspiració profunda i llargament sentida en el dret patrimonial espanyol: la

reforma de la legislació concursal. Les severes i fundades crítiques que ha merescut el dret vigent no han anat seguides, fins ara, de solucions legislatives, que, a pesar de la seua reconeguda urgència i dels meritoris intents realitzats en la seua preparació, s'han demorat i han provocat, al mateix temps, un agreujament dels defectes que patix la legislació en vigor: arcaisme, inadequació a la realitat social i econòmica del nostre temps, dispersió, falta d'un sistema harmònic, predomini de determinats interessos particulars en detriment d'altres generals i del principi d'igualtat de tractament dels creditors, amb la conseqüència de solucions injustes, sovint propiciades en la pràctica per maniobres de mala fe, abusos i simulacions, que les normes reguladores de les institucions concursals no aconsegueixen reprimir eficaçment.

L'arcaisme i la dispersió de les normes vigents en esta matèria són defectes que deriven de la codificació espanyola del segle XIX, estructurada sobre la base de la dualitat de codis de dret privat, civil i de comerç, i de la regulació separada de la matèria processal respecte de la substantiva, en una Llei d'Enjudiciament Civil. Però també contribuïx a augmentar eixos defectes i a dificultar la correcta composició del sistema la multiplicitat de procediments concursals; així, junt amb les clàssiques institucions de la fallida i del concurs de creditors, per al tractament de la insolvència de comerciants i de no comerciants, respectivament, se n'introdueixen d'altres, preventives o preliminars, com la suspensió de pagaments i el procediment de quitament i espera, de supòsitos objectius poc clars i, per tant, de límits molt difusos respecte d'aquelles. La Llei de Suspensió de Pagaments, de 26 de juliol de 1922, promulgada amb caràcter provisional, perquè es va dictar per a resoldre un cas concret, va arribar a convertir-se en una peça bàsica del nostre dret concursal gràcies a la flexibilitat de la seua regulació, que, si bé va paliar el tractament de les situacions de crisi patrimonial dels comerciants, va complicar encara més la falta de coherència d'un conjunt normatiu sense els principis generals i del desplegament sistemàtic que caracteritzen un sistema harmònic, i va permetre corrupteles molt notòries.

Encara s'agreuja més la situació del dret concursal espanyol amb fenòmens tan anacrònics com l'actual vigència d'un bon nombre d'articles del nostre primer Codi de Comerç, promulgat per Ferran VII el 30 de maig de 1829, en virtut de la invocació que d'estos fa la Llei d'Enjudiciament Civil de 3 de febrer de 1881, anterior al Codi de Comerç de 22 d'agost de 1885, i vigent en esta matèria, conforme a l'apartat 1 de la disposició derogatòria única de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, fins a l'entrada en vigor d'esta Llei Concursal.

El legislador espanyol no ha posat fins ara remei a estos mals. A pesar de la ràpida reforma que en el Codi de Comerç de 1885 va introduir la Llei de 10 de juny de 1897 i de la reforma molt important que va suposar la citada Llei de Suspensió de Pagaments de 1922, les modificacions legislatives han sigut molt parcials i limitades a matèries concretes, la qual cosa, lluny de millorar el sistema concursal, ha contribuït a complicar-lo amb més dispersió de normes especials i excepcionals, i, freqüentment, amb la introducció de privilegis i d'alteracions de l'orde de prelació dels creditors, no sempre fundada en criteris de justícia.

No han faltat, no obstant, meritoris treballs prelegislatius en la senda de la reforma concursal. A més del realitzat per la Comissió General de Codificació, en virtut de la Reial Orde de 10 de juny de 1926, que va concloure amb l'elaboració d'un avantprojecte de Codi de Comerç, publicat, pel que fa a esta matèria, en la Gaceta de Madrid de 15 d'octubre de 1929, i orientat en la més precisa distinció dels supòsitos de la fallida i de la suspensió de pagaments, cal assenyalar fonamentalment els següents: